

WEEvent

โครงการ ส.ส.ท. แบ่งปันความรู้สู่สังคม อีก 1 โครงการดีที่คุณก็ร่วมได้...

อนิล พยุงเกียรติคุณ
ฝ่ายพัฒนาการศึกษาและสัมพันธ์

เมื่อ พูดถึงงาน Event ที่น่าสนใจในเดือนตุลาคมนี้ คงหนีไม่พ้น งานมหกรรมหนังสือระดับชาติ ครั้งที่ 15 ซึ่งจะมีขึ้นระหว่างวันที่ 21-31 ต.ค.2553 คุณผู้อ่านหลายท่านอาจมีรายชื่อหนังสือในใจที่จะไปเตรียมซื้อหากันแล้ว อย่างไรก็ตามอย่าลืมแวะไปที่บูธหนังสือของ ส.ส.ท. กันนะคะ ที่บูธ R56 โซน C2 ในงานนี้มีหนังสือออกใหม่มากมายหลายเล่มต้อนรับทุกท่านเลย

เมื่อพูดถึงเรื่องหนังสือแล้ว WEEvent ฉบับนี้ เราก็มีโครงการดีๆ มาแนะนำเสนอทุกท่านกับ **"โครงการ ส.ส.ท. แบ่งปันความรู้สู่สังคม"** โดยโครงการนี้เกิดขึ้นเนื่องในโอกาสที่ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) หรือ ส.ส.ท. ครบรอบ 36 ปีในปี 2552 ดังนั้นฝ่ายพัฒนากิจการการศึกษาและสิ่งพิมพ์ จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อเป็นการตอบแทนทางสังคมและขยายโอกาสในการอ่านอันถือเป็น "วาระแห่งชาติ" โดยในปีที่ผ่านมา ได้มอบหนังสือของสำนักพิมพ์ ส.ส.ท.เยาวชนและสำนักพิมพ์เพื่อนนักอ่านให้โรงเรียน ห้องสมุด วัด ชุมชน สถาบันการศึกษาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 แห่ง รวมมูลค่ากว่า แปดแสนบาท

อย่างไรก็ตาม ยังมีโรงเรียนที่ขาดแคลนหนังสืออีกจำนวนมาก เราจึงต้องการสานต่อโครงการดังกล่าว โดยขอเชิญชวนบริษัท หน่วยงาน องค์กร ห้างร้าน ต่างๆ และบุคคลทั่วไป ร่วมมอบความรู้ให้น้องๆ ด้วยหนังสือ **ราคาพิเศษของสำนักพิมพ์** เพื่อบริจาคให้แก่โรงเรียน ห้องสมุด หรือสถานศึกษาของรัฐบาล เช่น สถานศึกษาในโครงการพระราชดำริ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร สถานศึกษาสังกัด ตชด. เป็นต้น หรือแหล่งอื่นใดตามแต่ท่านจะกำหนด พร้อมบริการจัดส่งฟรี (ใบเสร็จสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ด้วยนะคะ) หนังสือราคาพิเศษสำหรับโครงการ ส.ส.ท. แบ่งปันความรู้สู่สังคม

เขต	ราคา (บาท)	จำนวนเล่ม
A	2,000	20
B	3,500	40
C	5,000	60
D	6,500	80
E	8,000	100

หากท่านผู้อ่าน หรือหน่วยงานใดสนใจ
สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
คุณนภัส คณินทรกุล แผนกการตลาดและจัดจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2258 0320-5 ต่อ 1807

หรือทางอีเมล naphat@tpa.or.th หรือ

www.tpabookcentre.com

ขอขอบคุณท่านผู้อ่านใจดีทุกท่านที่จะมาร่วมกันมอบโอกาสดีๆ
ให้แก่น้องๆ

Small Talk

“บอบขึ้นชื่อ”

ແຫ່ງແດນມັງຄຣ

ถ้าจะเอ่ยถึงของขึ้นชื่อจากเมืองจีนแล้วละก็ คงสามารถคิดไปได้ต่างๆ นานา แต่เหนือสิ่งอื่นใด สำหรับสิ่งที่คนที่ได้ไปท่องเที่ยวยังประเทศจีนอดที่จะนำมาเล่าสู่กันฟัง หรือพูดถึงไม่ได้เลยก็คือ “ห้องน้ำเมืองจีน” ซึ่งเป็นที่กล่าวขวัญกันมารุ่นต่อรุ่น (ว่าไปนั่น) ในเรื่องความอนุรักษ์นิยม ความสะอาด หรืออะไรก็ตามแต่ที่ที่สามารถพรรณนาออกมาได้ แต่สำหรับคนที่ไม่เคยไปเมืองจีนอาจจะเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งว่า “มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ หรือ” วันนี้ผมจะไม่ได้มาพูดถึงสิ่งเหล่านั้น แต่จะขอพูดถึงเรื่อง “ห้องน้ำเมืองจีน” ในอีกมุมหนึ่งแล้วกันนะครับ

เมื่อปีที่ผ่านๆ มา ผมได้มีโอกาสไปท่องเที่ยวยังกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มาครับ ด้วยความที่อยากจะหาประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับชีวิตและอยากไปดูให้เห็นด้วยตาตัวเองว่า ห้องน้ำเมืองจีนมันไม่น่าพิศมัยอย่างที่ใครๆ บอกจริงหรือ (จุดประสงค์จริงๆ ไม่ได้จะไปดูแต่ห้องน้ำนะครับ ต้องขอออกตัวแรงๆ ไว้ก่อน) ผมได้ไปที่สวนสาธารณะจิ่งซาน 景山公园 ตั้งอยู่ทางเหนือของพระราชวังต้องห้าม กู้กง 故宫 แคว้นนั้นจึงต้องมีคนมากมายมาเดินเล่นแน่นอน แล้วผมก็ได้เจอเข้ากับเป้าหมายของเรา “ห้องน้ำ” นั่นเอง ด้วยความที่อยากลองดูสักครั้งว่าจะแย่มากแค่ไหนก็เลยลองเข้าไปดู แต่แล้วก็ต้องอึ้ง... เพราะสภาพภายในนั้นก็เหมือนห้องน้ำบ้านเรา มีกระดาษชำระ

ให้ดึงใช้ได้ตามสะดวก แต่ที่สะดุดตามากหน่อยอาจจะจะเป็นลักษณะของโถสุขภัณฑ์ที่ไม่เหมาะกับคนที่ข้อเข่าเสื่อมเอาเสียเลย เพราะเป็นสุขภัณฑ์ที่ฝังราบไปกับพื้นห้องน้ำ ซึ่งก็คงจะไม่เหมาะกับผมเหมือนกัน จุดนี้ถือว่าไม่เลวร้ายเท่าที่คิดครับ

วันต่อมาผมไป

ที่หอประชุมฟ้าเทียนถาน

天坛 และแน่นอนว่ามีผู้คนมากมาย

เข้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะมาพักผ่อน เล่นกีฬา เดินรำทำเพลงและขอพร ทางขวาของหอประชุมฟ้าก็ได้พบกับห้องน้ำครับ แล้วก็ต้องตกใจอีก เพราะสภาพคล้ายกับที่สวนสาธารณะจิ่งซาน แต่เพิ่มระบบน้ำไหลเวียนเสียกราก เรียกได้ว่าสามารถพัดพาเอาของเสียจากร่างกายมนุษย์ลงไปได้โดยไม่มีวันกลับมาได้อีกแน่นอน ตัวสุขภัณฑ์ฝังราบไปกับพื้น มีลักษณะจุ่มเป็นโดมครึ่งซีกขึ้นมาตรงส่วนปลายครับ เมื่อเทียบกันแล้วก็ไม่ได้ถือว่าเลวร้ายเช่นกัน

สุดท้ายก็ต้องที่นี่เลยครับ บริเวณสนามกีฬาโอลิมปิกปี 2008 北进高林匹克公园 ที่มีทั้งสนามรังนก鸟巢 และวอเตอร์คิวบ์ 北京国家游泳中心 แน่แน่นอนว่าที่นี่ไม่ได้ทำให้ผิดหวังเลย มีห้องน้ำที่หน้าตาทันสมัยและใช้ได้เลยทีเดียว แต่ถ้าจะดูจากภายนอกอย่างเดียวก็เกรงว่าจะหาไม่เจอนะครับ เพราะลักษณะจะคล้ายๆ อาคารหลังเล็กๆ เสียมากกว่า งานนี้คงต้องอาศัยป้ายบอกทางต่างๆ เวลาที่จะไปใช้บริการนะครับ

ผมเองก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ห้องน้ำของบริเวณอื่นๆ ในประเทศจีนจะหวัดไหนแค่ไหน แต่ขอให้ท่านผู้อ่านวางใจได้ว่าเมืองจีนไม่ได้มีแค่ห้องน้ำที่ทรหดแต่เพียงอย่างเดียว ห้องน้ำดี เขาก็มีเหมือนกัน ไม่ถึงกับ “ตาดีได้ ตาร้ายเสีย” หรอกนะครับ

ฉบับนี้ต้องลาไปก่อนแล้ว ครั้งหน้าจะเอาอะไรมาเล่าให้ฟังกันอีก ติดตามได้ที่คอลัมน์ Small Talk นะครับ

卫生间	อ่านว่า (เว่ยเซิงเจียน) แปลตามตัวว่า “ห้องแห่งสุขลักษณะและอนามัย”
洗手间	อ่านว่า (ลีโซ่วเจียน) แปลตามตัวว่า “ห้องล้างมือ” (แต่จริงๆ แล้วก็มีทั้งส่วนที่ล้างมือและห้องน้ำ)
厕所	อ่านว่า (เซ่อสว่อ) แปลว่า “ห้องน้ำ” แต่มักจะพบการใช้ 2 คำแรกมากกว่าครับ *ทั้ง 3 คำต่างก็แปลว่า “ห้องน้ำ” ทั้งสิ้นครับ